

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2018, declarate de succesorul părții vătămate, Mișcoi Simion, de avocatul Patrașanu Radu-Ștefan în numele succesorului părții vătămate, Vitliuc Oleg, și de avocatul Guțu Valentin în numele inculpatului

Topchin Vladislav XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>11.12.2015 - 24.05.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>20.06.2016 - 15.03.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.07.2017 - 29.11.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>04.01.2018 - 26.11.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.03.2019 - 12.06.2019.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 24 mai 2016, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Topchin Vladislav a fost condamnat în baza art. 264 alin. (5) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, din 22.11.2015.

Acțiunile civile înaintate de către succesorii părților vătămate, Vitliuc Oleg și Mișcoi Simion, privind încasarea prejudiciului material, au fost admise în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

De la Topchin Vladislav s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul succesorilor părților vătămate - Mișcoi Simion în mărime de 50.000 lei și în Vitliuc Oleg în sumă de 50.000 lei

2. Instanța de fond a constatat că, la 22 noiembrie 2015, în jurul orei 16⁴¹, inculpatul Topchin Vladislav, fiind treaz, posedând permis de conducere valabil de categoria corespunzătoare, conducând automobilul „Mercedes Benz C 220 CDI”, n/î XXXXXX, se deplasa pe bd. Dacia, mun. Chișinău, din direcția str. Valea Crucii spre bd. Cuza Vodă.

în timpul deplasării, ajungând în intersecția bd. Dacia și str. Burebista, mun. Chișinău, conducătorul auto Topchin Vladislav nu a manifestat prudentă sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct.45. 1) și 2) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia: 1) „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și prevederile pct.47. 1) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în localități sânt de 50 km/h” și pct.52. 1) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „Vehiculele se depășesc numai pe partea stângă”, traversând intersecția bd. Dacia cu str. Burebista, mișcând-se cu viteza neregulamentară de 118 km/h stabilită conform raportului de expertiză autotehnică 10392 din 09.12.2015, dându-și astfel seama că, conducând un autovehicul în asemenea condiții poate să prejudicieze sănătatea și proprietatea persoanelor, nu a prevăzut asemenea urmări, deși era obligat și putea să le prevadă, deplasându-se pe banda de circulație extremă dreapta, a depășit pe partea dreaptă vehiculele, ce se deplasau cu o viteză mai redusă în aceeași direcție pe benzile alăturate din partea stângă, după care, cu toate

că automobilele ce se deplasau în fața sa au redus viteza, avertizând astfel despre careva pericol pentru siguranța traficului, accelerând viteza neregulamentară de 119 km/h stabilită conform raportului de expertiză autotehnică 10392 din 09.12.2015, încălcând prevederile pct. 39. 1) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic” și ignorând cerințele pct. 3 al aceluiași Regulament, conform căruia „Participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente”, reîncolonându-se neregulamentar printre automobilele ce se deplasau în aceeași direcție pe benzile alăturate din partea stângă, pe sectorul de drum cu trei benzi de circulație, a trecut de pe banda de circulație extremă dreapta pe banda de circulație extremă stângă, deplasându-se în continuare cu viteza excesivă spre bd. Cuza Vodă, mun. Chișinău.

Ca urmare a încălcărilor admise ale Regulamentului Circulației Rutiere, pe bd. Dacia, ,45, vis-a-vis de stadionul FC „Zimbru”, inculpatul Topchin Vladislav Alexei cu automobilul pe care îl conducea „Mercedes Benz C 220 CDI”, n/î XX XXXX, pe banda de circulație extremă stângă a comis tamponarea pietonilor Vitliuc Cristina și Mișcoi Cristina, care în acel moment finalizau traversarea neregulamentară a carosabilului de la dreapta spre stîngă relativ deplasării mijlocului de transport.

În rezultatul accidentului rutier lui Vitliuc Cristina, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2486 din 03.12.2015, în ansamblu i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de „Traumă cranio-cerebrală deschisă cu excoriații și echimoze pe cap; otoragie bilaterală; hemoragii în țesuturile moi pericraniene; fractura liniară a bazei craniului; hemoragii subarahnoidiene în lobul parietal stîng; sânge în ventriculele cerebrale; trauma închisă a toracelui cu fractura claviculei și coastelor 2, 3, 4 pe stîngă cu hemoragii în țesuturile moi adiacente; ruptura aortei descendente; hemotorax pe stîngă (11); focare de contuzie a pulmonilor bilateral; trauma închisă a abdomenului cu rupturile splinei; hemoragii mezenteriale; fractura sacrului; traumă închisă a membrelor cu excoriații și echimoze pe membre superioare și inferioare; fracturi închise ale femurului în 1/3 medie și oaselor gambei stîngi în 1/3 medie cu hemoragii în țesuturile moi adiacente”, care a decedat la fața locului în rezultatul „Hemoragiei acute masive din ruptura aortei descendente”, ce se confirmă prin datele necropsiei medico-legale a cadavrului.

Lui Mișcoi Cristina, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2491 din 04.12.2015 în ansamblu i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de „Anemia organelor interne, „rinichi de șoc”, care au apărut în urma traumei asociate a capului, abdomenului și membrelor și anume: traumă cranio-cerebrală închisă, contuzia creierului, fractura bazei craniului, hemoragiilor subarahnoidale și subdurale, hemoragiilor în ventricolii laterale, hemoragii în țesuturile moi a capului; fractura oaselor zigomatice bilateral; traumă închisă a abdomenului, cu fractura oaselor bazinului, cu ruptura simfizei pubiene; traumă deschisă a membrelor; fractura deschisă a osului humerusului din stânga și oaselor gambei din stânga, plagă contuză pe umărul stâng și gamba stingă, echimoze pe față și membrele inferioare, cât și excoriații pe față și abdomen”, care a decedat la 22.11.2015, ora 18²⁵ în Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Mamei și Copilului” în rezultatul „Șocului traumatic și hemoragie”.

Instanța a reținut că inculpatul, fiind audiat sub jurământ, referitor la toate condițiile recunoașterii vinei și acceptării probatoriului administrat la urmărirea penală, a declarat că, fiind pe a doua banda de circulație, a observat, cum de după un copac la fugulița, au pășit două fete, care se țineau de mână. Imediat a apăsat pe pedala frânei, însă din cauza distanței insuficiente cu partea din față a automobilului a comis tamponarea pietonilor menționați. A stopat automobilul, cu Victoria au ieșit și au încercat să stabilească în ce stare sânt aceste persoane, rugând pe cineva să cheme ambulanța și poliția. Nu a avut posibilitatea reală de a observa pietonii la timp, deoarece acestea brusc au apărut pe carosabil în nemijlocită apropiere de automobilul.

Inculpatul a recunoscut vina pe deplin în comiterea infracțiunii încriminate, s-a căit sincer de cele comise și a cerut iertare la părinții victimelor.

Vina acestuia este dovedită și prin probele administrate.

Astfel, martorul Guzun Veronica, a relatat că se afla pe trotuar. A observat că, din direcția str. Burebista, spre str. Cuza Vodă pe bd. Dacia, pe a doua bandă de circulație, se deplasa automobilul marca „Mercedes”. Din partea dreaptă, conform sensului lui de deplasare, au apărut două fete, care se țineau de mâni, traversând drumul la fugulița. Peste o perioadă foarte scurtă de timp, cu partea din față, automobilul indicat le-a tamponate.

Martorului Rostrașanu Petru, a declarat că a văzut cum automobilul în cauză a depășit pe banda stângă un automobil de culoare întunecată, ce se deplasa pe banda a doua în fața microbuzului și care a micșorat viteza apăsând pe frână, moment în care automobilul „Mercedes CDI” a trecut pe banda trei de deplasare, unde a comis tamponarea frontală a două domnișoare, care traversau carosabilul de la dreapta la stânga relativ deplasării mijlocului de transport în cauză.

Martorul Manole Eugeniu, a relatat că, conducând automobilul personal „Opel Corsa”, n/î XXXXXX, se deplasa pe bd. Dacia, mun. Chişinău. L-a depăşit automobilul „Mercedes CDI”, n/î românesc „IS 88”, cu o viteză excesivă, care a trecut pe a treia bandă de circulaţie, încercând să depăşească şi un automobil de culoare întunecată, ce se deplasa în faţa sa la o distanţa de aproximativ 10-15 metri pe banda a doua de circulaţie, la care erau puse în funcţiune avertizoarele de frânare, fiind evident faptul că, în faţa acestui automobil pe carosabil poate fi careva obstacol. Tot atunci a observat că, prin faţa automobilului de culoare întunecată, traversau carosabilul la pas grăbit de la dreapta la stânga relativ deplasării mijlocului de transport în cauză, două domnişoare, care se ţineau de mână, ce erau îmbrăcate în haine de culoare întunecată, fiind evident faptul că celălalt automobil a redus viteza pentru a le permite să traverseze. În momentul în care automobil „Mercedes CDI”, n/î românesc „XXXX”, a ieşit la depăşire pe a treia bandă de circulaţie, domnişoarele au reuşit să traverseze a doua bandă de circulaţie, ieşind deja pe a treia bandă de circulaţie, şi când au ajuns la mijlocul benzii a treia de circulaţie, fiind orientate cu partea stângă a corpului spre mijlocul de transport, au fost tamponate în plină viteză de acest automobil.

Potrivit schemei procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 22.11.2015, au fost fixate datele obiective a accidentului rutier, cu excepţia locului exact al tamponării pietonilor, care în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că, este banda a treia de circulaţie extremă stânga, şi nu banda a doua de circulaţie cum a fost indicat în schemă.

Potrivit raportului de expertiză autotehnică nr. 10392 din 09.12.2015, distanţa necesară pentru oprire în siguranţă a automobilului „Mercedes Benz C 220 CDI”, n/î XXXXXX, în condiţiile comiterii accidentului rutier, pentru viteza indicată de 50 km/oră, este de 32 m. Viteza de deplasare a automobilului „Mercedes Benz C 220 CDI”, n/î XXXXXX, conform înregistrărilor video efectuate de camerele de luat vederi amplasate la locul petrecerii accidentului rutier, pe tronsonul de drum de la linia „STOP”, amplasată până la intersecţia bd. Dacia cu str. Burebista - trecerea pietonală situată după intersecţia indicată (96,9 metri) era 118 km/oră. Viteza de deplasare a automobilului „Mercedes Benz C 220 CDI”, n/î XXXXXX, conform înregistrărilor video efectuate de camerele de luat vederi amplasate la locul petrecerii accidentului rutier, pe tronsonul de drum de la linia „STOP”, amplasată până la intersecţia bd. Dacia cu str. Burebista - până la locul aplicării frânei şi schimbarea direcţiei de deplasare (220,3 metri) era 119 km/oră”.

Astfel, acţiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 264 alin. (5) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana

care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul a două persoane.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de nivelul de gravitate a infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 Cod penal se referă la infracțiuni grave, că inculpatul nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este încadrat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, de condițiile de viață ale familiei lui, ca circumstanță atenuantă fiind căința sinceră și recuperarea benevolă în procesul examinării cauzei a prejudiciului moral succesorilor părților vătămate, ce agravată fiind provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Totodată, instanța a statuat că, în conformitate cu art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală, necesită a fi admise în principiu acțiunile civile înaintate de către succesorii părților vătămate, Vitliuc Oleg și Mișcoi Simion, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, deoarece ultimii au mai concretizat cerințele abia la stadia susținerilor orale.

Succesorul victimei, Mișcoi Simion, a solicitat încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în mărime de 1.000.000 de euro. Însă, în virtutea practicii CtEDO privind evaluarea și calcularea prejudiciului moral cauzat, acest cuantum este exagerat, cel adecvat fiind de 50.000 lei.

În procesul examinării cauzei, Mișcoi Simion a recepționat suma nominalizată, fiindu-i expediată prin poștă de către rudele inculpatului.

Totodată, de la inculpat urmează a încasa și în beneficiul succesorului victimei, Vitliuc Oleg, prejudiciului moral în mărimea rezonabilă de 50 000 lei.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Balan Veaceslav, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa de 6 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executare.

Apelantul a invocat că, instanța nu a luat în considerație faptul că, Topchin V., fiind la volanul automobilului, în urma sfidării și ignorării totale a Regulamentului Circulației Rutiere, a comis o infracțiune gravă, în urma căreia au decedat două persoane.

Mai mult, s-a constatat că inculpatul, fiind la volanul automobilului, contrar prevederilor pct. 47 (1) lit. a) RCR, se deplasa cu viteză neregulamentară de 119 km/h, contrar prevederilor pct. 52. 1) al RCR, conștientizând că conducând un autovehicul în asemenea condiții poate să prejudicieze sănătatea și proprietatea altor participanți la trafic, nu a ținut seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, având în vedere că bd. Dacia, mun. Chișinău este aglomerat și situația rutieră, deplasându-se pe banda de circulație extremă dreapta, a depășit pe partea dreaptă vehiculele ce se deplasau cu o viteză mai redusă în aceeași direcție pe benzile alăturate din partea stânga, după care, cu toate că automobilele ce se deplasau în fața sa au redus viteza, avertizând astfel despre careva pericol pentru siguranța traficului, accelerând viteza, a comis tamponarea victimelor, care în urma vătămarilor corporale, au decedat.

Totodată, de la comiterea accidentului soldat cu decesul a două persoane și până în prezent, inculpatul nu a reparat succesorilor victimelor prejudiciul material și moral, cauzat prin infracțiune.

3.1. A declarat apel și succesorul părții vătămate, Mișcoi Simion, care a solicitat casarea sentinței și condamnarea inculpatului la detenție pe viață, admiterea integrală a acțiunii civile vis-a-vis de prejudiciul material, iar quantumul prejudiciului moral, reieșind din circumstanțele nou create, este în valoare totală de 21.000.000 euro.

Apelantul a indicat că, inculpatul a purces în cadrul ședințelor de judecată la minciuni, scorniri, aberațiuni, ce nu țin de cele întâmplate, dar care au fost apreciate ca verosimile și sincere întru aplicarea procedurii simplificate, conform dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pentru a obține ilegal o treime din termenul prevăzut la art. 264. alin. (5) Cod penal, care prevede o pedeapsă infimă de la 6 până la 10 ani.

Încadrarea juridică nu este obiectivă, deoarece infracțiunea comisă întrunește elementele constitutive, conform dispozițiilor art. 145, alin. (2), 163, 217⁵ alin. (1), 266, 310 alin. (1) și (2) Cod penal.

Atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, lui i-a fost încălcat grav dreptul la apărare.

3.2. Avocatul Valentin Guțu, la fel a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

Apelantul a invocat că, reieșind din materialele cauzei penale, contrar prevederilor art. 114 al Regulamentului circulației rutiere, victimele Vitliuc Cristina și Mișcoi Cristina, având în apropiere trecere de pietoni și intersecție, pe sector de drum, cu câmpul vizual limitat s-au antrenat în trecerea bd. Dacia în

nemijlocită apropiere de multiple vehicule, care se deplasau pe traseu, punând în pericol securitatea circulației rutiere.

Infracțiunea care este incriminată inculpatului, se atribuie la categoria infracțiunilor din imprudență și ea a fost săvârșită atât din vina inculpatului, cât și din vina victimelor, care s-au încadrat la traversarea carosabilului, cu câmpul vizual limitat, în afara trecerii de pietoni, neasigurându-se de lipsa pe carosabil a unităților de transport.

După săvârșirea accidentului rutier, inculpatul nu s-a sustras de la răspundere, dar s-a oprit și a acordat ajutor victimelor, a anunțat poliția și salvarea. S-a aflat la locul accidentului rutier până la sosirea poliției și a participat la examinarea locului accidentului rutier, apoi benevol a mers la examinarea medicală pentru stabilirea consumului de băuturi alcoolice, după ce s-a prezentat la poliție, unde a acceptat să fie audiat în calitate de bănuit.

După săvârșirea accidentului rutier, Gribincea Profira, mama inculpatului, a acordat ajutorul material familiei Mișcoi, pentru înmormântarea victimei Mișcoi Cristina în sumă totală de 31.170 lei.

A fost expedit prin intermediul oficiului postal lui Mișcoi Simion, succesorul în drept a victimei Mișcoi Cristina, și lui Vitliuc Oleg, succesorul în drept al victimei Vitliuc Cristina, câte 50.000 lei la fiecare.

3.3. Au declarat apel și avocatul Patrașanu Radu-Ștefan, cu succesorul victimei, Vitliuc Oleg, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa de 6 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani, cu executare, încasarea prejudiciului material de 650.000 lei, cât și a celui moral, în cuantum de 1.000.000 euro.

Apelantul a invocat că, inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția la urmărirea penală, doar în cadrul ședințelor de judecată, ceea ce vine în contradicție totală cu esența conceptului de căință activă.

Potrivit cazierului contravențional, în perioada ultimilor trei ani, acesta are nu mai puțin de 26 de contravenții în traficul rutier, prevăzute de art. 228-245 Cod contravențional.

Inculpatul a comis accidentul rutier conducând autoturismul cu o viteză de peste 119 km/h în localitate, iar după producerea accidentului rutier, nu a acordat ajutor persoanelor tamponate.

Or, faptul, că inculpatul-intimat este în lipsa antecedentelor penale, a săvârșit o infracțiune pentru prima dată, nu stă la evidența la medicul narcolog sau psihiatru, nu constituie temei de aplicare a condamnării în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, la un termen minim de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Totodată, prejudiciul material este dovedit prin cecurile prezentate instanței, urmare a achitărilor tuturor obiceiurilor de înmormântare, cheltuieli, pentru masa de pomenire, tratament medical, reciclare profesională și cheltuieli de deplasare în transport.

Instanța nu a dat o apreciere justă gravității suferințelor fizice și psihice.

Suferințe fizice, incontestabil și totalmente probate la materialele dosarului, în cumul cu suferințele psihice legate de decesul copilului Vitliuc Cristina, au dus la suportarea unui prejudiciu moral considerabil, care și la momentul de față se răsfrânge atât asupra fizicului succesorului victimei, cât și asupra psihicului inclusiv a întregii familii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, apelurile procurorului și avocatului Guțu Valentin au fost respinse ca nefondate.

Admise apelurile declarate de succesorul părții vătămate, Mișcoi Simion, de avocatul Patrașanu Radu-Ștefan și succesorului părții vătămate Vitliuc Oleg, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

De inculpatul Topchin Vladislav s-a încasat în beneficiul succesorilor părților vătămate, Mișcoi Simion și Vitliuc Oleg, a câte 200.000 lei, pentru fiecare, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei aplicate inculpatului, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, sumele de 21.000.000 de euro și 1.000.000 de euro, solicitate de către succesorii victimelor cu titlu de prejudiciu moral sunt exagerate, în acest urmând a încasa de la inculpat în beneficiul ultimilor a câte 200.000 lei, pentru fiecare, acest quantum fiind unul rezonabil.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripții Chișinău, Tudor Cojocaru, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii în latura pedepsei aplicate inculpatului și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, concluziile instanțelor în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, sunt neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

5.1. Au declarat recurs ordinar și avocatul Patrașanu Radu-Ștefan, cu succesorul victimei, Oleg Vitliuc, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate, ca fiind prea blânde, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care

inculpatul să fie condamnat la 6 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe termen de 5 ani, cu executare, și încasarea sumei de 768.996,64 lei ca prejudiciu material, cât și a celui moral în cuantum de 1.000.000 de euro.

Recurentul a invocat că, instanțele erau obligate să țină cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, ceea ce nu a fost făcut.

La fel, instanțele nu a luat în calcul faptul că, inculpatul a comis accidentul rutier conducând autoturismul cu o viteză de peste 119 km/h în localitate, că după producerea accidentului rutier inculpatul nu a acordat ajutor persoanelor tamponate și nu a acționat în strictă conformitate cu prevederile pct. 12 alin. 1 lit. c al Regulamentului Circulației Rutiere.

Instanța de apel incorect a considerat că suma de 200.000 lei este echitabilă vis-a-vis de cele suportate, or, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire, iar la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral urmează să fie luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice persoanei cât și datele obiective care certifică acest fapt.

5.2. Avocatul Guțu Valentin, la fel, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care executarea pedepsei aplicate inculpatului, să fie suspendată condiționat, cu menținerea în vigoare a sumei prejudiciului moral încasat în beneficiul succesorilor victimelor de prima instanță.

Recurentul a invocat că, instanțele, la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a luat în considerație toate circumstanțele pe care putea să le considere ca atenuate.

5.4. Recurs ordinar a declarat și succesorul părții vătămate, Mișcoi Simon, solicitând casarea deciziei instanțe de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, derularea acțiunii procesual penale a avut loc cu grave derogări de la legislația națională și internațională în vigoare.

La 14 iulie 2017, Mișcoi Simon, a declarat recurs ordinar suplimentar, în care a indicat că decizia instanței de apel în latura penală și civilă, este adoptată cu grave derogări de la legislația națională și internațională în vigoare.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2017, recursurile ordinare declarate de avocatul Valentin Guțu și de succesorul părții vătămate, Simion Mișcoi, din 14 iulie 2017, au fost respinse ca inadmisibile

Admise recursurile declarate de procuror, de succesorul părții vătămate, Simion Mișcoi, din 10 mai 2017, de avocatul Radu-Ștefan Patrașanu cu succesorul părții vătămate, Vitliuc Oleg, casată decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, fiind dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispoziții hotărârii contestate au fost menținute.

Instanța de recurs a reținut că, criteriile generale și speciale privind individualizarea pedepsei, nu au fost valorificate de către instanțe.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Totodată, instanțele au pronunțat hotărâri pripite în partea prejudiciului material, potrivit căror acțiunile civile au fost admise în principiu.

Mai mult, instanța de apel, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, nu a acordat deplină atenție suferințelor succesorilor părților vătămate cauzate în urma săvârșirii infracțiunii, prin decesul părților vătămate.

Pe lângă aceasta, motivele indicate de avocatul Valentin Guțu în numele inculpatului sunt neîntemeiate, iar recursul ordinar declarat de succesorul părții vătămate, Simion Mișcoi, a fost depus la 14 iulie 2017, adică peste termenul de 30 zile stabilit de lege.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2018, au fost admise apelurile declarate de procuror, de succesorul părții vătămate, Simion Mișcoi, de avocatul Radu-Ștefan Patrașanu și succesorul părții vătămate, Oleg Vitliuc, casată sentința în partea individualizării pedepsei și în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Lui Topchin Vladislav, recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (5) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis.

De la Topchin Vladislav s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul succesorilor părților vătămate, Oleg Vitliuc și Simion Mișcoi, a câte 250.000 lei pentru fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, în ședința instanței de apel din 26.11.2018, succesorul părții vătămate, Mișcoi Simion, fiind citat în modul stabilit de lege, nu s-a prezentat, prin cerere scrisă solicitând amânarea ședinței pe motiv de boală, anexând mai multe înscrisuri a diferitor servicii medicale, cu diferite date, însă nu a prezentat niciun act care să confirme că este internat în spital anume la

această dată, motiv pentru care urmează a fi respinsă respectiva cerere de amânare, depusă la 23.11.2018.

La soluționarea chestiunii privind judecarea cauzei penale în absența succesorului părții vătămate, Simion Mișcoi, necesită de verificat comportamentul acestuia pe parcursul examinării pricinii, care s-a manifestat ca unul abuziv și determinat întru tergiversarea examinării cauzei.

Astfel, pricina a parvenit la o nouă judecare de la Curtea Supremă de Justiție și distribuită la 04.01.2018. În ședința din 21.02.2018 succesorul părții vătămate, Simion Mișcoi, nu s-a prezentat, invocând motiv de boală. În ședința din 12.03.2018 a solicitat termen pentru angajarea unui avocat. Pe 11.04.2018 avocatul desemnat din oficiu Cazacu D. s-a prezentat, iar succesorul Simion Mișcoi, fără a informa instanța despre motivul absenței, nu s-a prezentat. În ședința din 25.04.2018 s-a prezentat avocatul succesorului părții vătămate Cataramă R., iar Cazacu D. a fost eliberat de la participare, totodată succesorul Simion Mișcoi a înaintat propunere de recuzare a completului de judecători. În ședința din 03.05.2018, nu s-a prezentat din nou Simion Mișcoi. În ședința din 11.06.2018 a lipsit avocatul Cataramă R., iar în cea din 09.07.2018 nu s-a prezentat avocatului ales al succesorului Tăut G. Ședința din 11.07.2018 a fost amânată din motivul lipsei succesorului părții vătămate Mișcoi Simion și a avocatului acestuia Tăut G., invocând motiv de boală. La 14.09.2018, succesorul părții vătămate Simion Mișcoi a înaintat recuzare procurorului și grefierului.

Deci, în virtutea prevederilor art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, este posibilă examinarea cauzei în absența lui Mișcoi S., care este reprezentat în instanța de apel de către avocatul Șchiopu A., care a susținut apelul și apelul suplimentar al succesorului părții vătămate Mișcoi S.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată.

Cauza a fost examinată în procedura simplificată, iar inculpatul a recunoscut vina pe deplin, s-a căit sincer de cele comise, a cerut iertare de la părinții victimelor.

Astfel, vina inculpatului s-a dovedit în afara dubiilor rezonabile prin probele cercetate în cadrul ședinței, inclusiv declarațiile martorilor Guzun V., Manole E., Mustață V. și Cojoc I., precum și probelor materiale - procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 22.11.2015, schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 22.11.2015 și tabel fotografic, anexă, procesul-verbal de cercetare suplimentară a locului accidentului rutier din 02.12.2015, procesul-verbal de examinare a automobilului „Mercedes Benz C 220 CDI”, n/î XXXXXX, din 02.12.2015, procesul-verbal de examinare și reproducere a înregistrărilor imaginilor video din 26.11.2015, procesul-verbal de

examinare și reproducere a înregistrărilor imaginilor video din 26.11.2015, raportul de expertiză autotehnică nr. 10392 din 09.12.2015, raportul de expertiză medico-legală nr.2486 din 03.12.2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 2491 din 04.12.2015.

Acțiunile inculpatului au fost corect calificate în baza art. 264 alin. (5) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul a două persoane.

La examinarea apelurilor, succesorul părții vătămate Simion Mișcoi a depus un șir de cereri, prin care a solicitat exhumarea cadavrelor și recalificare faptei inculpatului în omor.

Însă, potrivit art. 325 din Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

În aceste condiții, instanța de fond a procedat conform normelor prestabilite, iar depășirea limitei judecării cauzei este inadmisibilă, motiv din care argumentele succesorului părții vătămate, Mișcoi Simion, nu pot fi admise.

Totodată, conform art. 61 Cod de procedură penală, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Or, termenul pedepsei ales de către prima instanță în privința inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse de comiterea infracțiunii.

Instanța de fond, la stabilirea și numirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de cerințele legislației în vigoare și i-a aplicat o pedeapsă blândă, în raport cu circumstanțele obiective sus-indicate, a pronunțat o sentință neîntemeiată în ce privește individualizarea pedepsei, care este pasibilă de a fi anulată cu pronunțarea unei noi hotărâri referitor la pedeapsa aplicată, ținând cont de apelurile declarate.

Astfel, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată, nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoarea, or, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Conform art. 75 alin. (1) Cod pena, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, este necesar de ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Or, instanța de fond, la individualizarea pedepsei, nu a luat în calcul importanța valorilor lezate. Inculpatul, prin acțiunile sale, a neglijat normele prestabilite, a depășit limita de viteză, prejudiciind integritatea fizică a părților vătămate, care este un atribut esențial și un drept fundamental al persoanei.

În acest sens, este total disproporționată sancțiunea aplicată inculpatului cu fapta comisă, or, acesta a pus în pericol siguranța la trafic și viața, mai mult ca atât că, inculpatul a comis infracțiunea care s-a soldat cu decesul două persoane, iar întru restabilirea echității sociale și atingerea scopului pedepsei penale, acesta urmând a executa o sancțiune penală cu închisoarea, cu privarea de dreptul de conduce mijloace de transport.

Pedeapsa aplicată sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani este una prea blândă și nu va duce la reeducarea inculpatului, la atingerea scopului pedepsei penale.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei, se v-a ține cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor deosebit de grave prin prisma art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, că inculpatul anterior nu a fost judecat, de circumstanțele enumerate ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii.

Sancțiunea art. 264 alin. (5) Cod penal prevede închisoare de la 6 la 10 de ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 5 ani.

Inculpatul a săvârșit o infracțiune prin care a pus în pericol atât siguranța în trafic cât și integritatea fizică a persoanei, deci, urmând a-i fi aplicată pedeapsa sub formă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani.

În același timp, succesorul părții vătămate, Oleg Vitliuc, a menționat că, deja a intentat o acțiune în ordine civilă, privind încasarea prejudiciului material.

Deci, prima instanță a conchis corect de a admite în principiu acțiunile civile înaintate de către Vitliuc Oleg și Mișcoi Simion, privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite succesorilor părților vătămate.

Această soluție rezultă și din prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, că în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Pe lângă aceasta, potrivit art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, adică suferințe psihice prin faptele infracționale ale unei persoane, judecata poate obliga vinovatul să repare prejudiciul prin echivalent bănesc. Mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate, potrivit art. 1423 din Codul civil.

Succesorul părții vătămate, Mișcoi Simion, a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 21.000.000 de euro, iar succesorul părții vătămate, Vitliuc Oleg, în sumă de 1.000.000 euro. Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a statuat că, familiile părților vătămate (victimelor) au suferit enorm de pe urma acțiunilor comise de către Topchin Vladislav, care s-au soldat cu decesul părților vătămate.

Astfel, dat fiind că, în rezultatul infracțiunii săvârșite au decedat două persoane, iar acest fapt, dincolo de orice dubii, le-a provocat suferințe de ordin moral părinților, suma de doar a câte 50.000 de lei pentru fiecare succesor al victimelor, încasată de către prima instanță cu titlu de prejudiciul moral, este mult prea mică și nu constituie o despăgubire echivalentă suferințelor trăite de familiile părților vătămate, care și-au pierdut fiicele.

Totodată, sumele de 21.000.000 euro și 1.000.000 euro solicitate de către succesorii victimelor cu titlu de prejudiciu moral, sunt exagerate, în acest sens fiind rezonabil și adecvat de a încasa de la inculpat în beneficiul lui Mișcoi Simion și Vitliuc Oleg câte 250.000 lei pentru fiecare, quantum care v-a avea efect compensatoriu pentru succesorii părților vătămate și care nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că, suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii.

8. Succesorul părții vătămate, Mișcoi Simion, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, încadrarea juridică incorectă a infracțiunii este incorectă, derularea procesului penal având loc cu grave derogări de la legislația națională și internațională în vigoare, decizia fiind pronunțată în absența recurentului în mod ilicit.

Fiica Mișcoi Cristina a fost aruncată intenționat sub automobilul inculpatului, cu care Vitliuc Cristina se știa anterior, punând la cale omorul în cauză.

Infracțiunea săvârșită de către inculpat urmează a fi recalificată de un procuror onest și necoruptibil, conform dispozițiilor art. 14, alin. (1), 15, 16 alin. (6), 71 alin. (1) și (2), 72 alin. (1) lit. c) și alin. (4), 145 alin. (2) lit. m) și p), 163, 217/5, alin. (1), 266, 310 alin. (1) și (2) Cod penal, așa precum, a fost emisă în prima instanță o sentință nefondată, derizorie, extrem de blinda, contrară legii, neconstituțională, cu iz de abuz criminal, cu derogări extrem de grave de la legislația procesual-penală în vigoare, procedura în cauză, fiind continuată în mod eronat și în instanța de apel de două ori, în absența mea, pentru a aplica o procedură penală contrară legislației în vigoare.

Mi-a fost încălcat grav dreptul la apărare, necătând la solicitarea de acordare a asistenței juridice garantate de stat.

A fost încălcat și dreptul la un recurs efectiv, fiind aplicată discriminarea, genocidul, deoarece la 11.04.2018, respectiv, la 25.04.2018 și la 09.07.2018 am fost supus să particip forțat la ședințele de judecată.

Au fost înaintate numeroase cereri de recuzare a întreg completului de judecată în componența magistraților.

A fost aplicată incorect procedura simplificată, conform, art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpatul nu a recunoscut integral crima săvârșită.

Instanța de apel, la judecarea cauzei penale cu privire la omorul violent al fiicei Mișcoi Cristina, a depus eforturi colosale întru respingerea cererilor și demersurilor înaintate, nefiind examinat fondul cauzei.

Nu au fost date citirii declarațiilor martorului Musteață Vasile, verificate prin citire în instanța de apel.

Nu au fost stabilite circumstanțe, care ar demonstra spusele martorului Cojoc Igor, verificate prin citire în instanța de apel.

Prejudiciul moral a fost limitat la o sumă extrem de mică, or, în acest caz a fost numită suma prejudiciului moral în valoare de 21.000.000 euro, așa precum, fiica la 31.12.2015, trebuia să împlinească vârsta de 21 de ani, nu doar numai această sumă de bani putea să acumuleze în cursul vieții, dar și o sumă de bani de nedescris, cât și ajutorul ei permanent, deoarece eu, având o serie de maladii cronice, fiind nevoit să utilizez sistematic în fiecare zi tratament medicamentos, ea fiind unica sursă de ajutor material, de care am fost lipsit ilegal de către inculpat.

Este necesară o nouă investigație multiaspectuală și imparțială de urmărire penală de către un grup de procurori profesioniști și obiectivi, așa precum sânt probe concludente și pertinente, care pot demonstra cu certitudine săvârșirea unui omor violent, intenționat, la comandă, prin falsificarea probelor, părăsirea locului infracțiunii.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală.

8.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Guțu Valentin, solicitând casarea parțială a sentinței și totală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie menținută pedeapsa aplicată inculpatului de 4 ani închisoare, dar dispunând suspendarea condiționată a executării ei și cu menținerea în vigoare a sumei prejudiciului moral stabilit succesorilor părților vătămate de prima instanță.

Recurentul a menționat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante și anume: vinovăția mixtă atât din partea inculpatului cât și a victimelor, faptul că după săvârșirea accidentului rutier Topchin Vladislav nu s-a sustras de răspundere, dar s-a oprit și a acordat ajutor victimelor, a anunțat poliția și salvarea, a participat la cercetarea locului accidentului rutier, apoi benevol a mers la examinarea medicală, după ce s-a prezentat la poliție.

După săvârșirea accidentului rutier, Gribincea Profira, mama inculpatului a acordat ajutor material familiei Mișcoi în sumă totală de 31.170 lei.

Pe parcursul examinării cauzei în judecată, familia inculpatului a întreprins mai multe acțiuni pentru a negocia cu succesorii victimelor recuperarea prejudiciului pricinuit, dar ei au refuzat. Ca urmare, la 21.01.2016, am expediat prin oficiul poștai lui Mișcoi Simion și Vitliuc Oleg câte 50000 lei la fiecare, în calitate de prejudiciu moral.

Instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, iar prejudiciul moral încasat este exagerat de mare.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

8.2. Avocatul Patrașanu Radu-Ștefan, la fel a declarat recurs ordinar, în numele succesorului părții vătămate, Vitliuc Oleg, solicitând casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Topchin Vladislav să fie condamnat la 6 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport un termen de 5 ani, și cu încasarea în beneficiul lui Vitliuc Oleg a prejudiciului moral în mărime de 1.000.000 euro.

Recurentul a invocat că, instanțele nu au luat în calcul faptul că, inculpatul a comis accidentul rutier conducând autoturismul cu o viteză de peste 119 km/h în localitate, că după producerea accidentului nu a acordat ajutor persoanelor care au fost tamponate și nu a acționat în strictă conformitate cu prevederile pct. 12 alin. (1) lit. c) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Suferințele fizice, în cumul cu cele psihice legate de decesul copilului Vitliuc Cristina, rezultat din acțiunile ilegale ale inculpatului, au dus la suportarea unui prejudiciu moral considerabil, care și la momentul de față se răsfrânge atât

asupra fizicului succesorului victimei cât și asupra psihicului inclusiv a întregii familii.

Instanța de apel incorect a considerat că suma de 250.000 lei este echitabilă vis-a-vis de cele suportate, or, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire, iar la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral urmează să fie luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice persoanei cât și datele obiective care certifică acest fapt.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar declarat de succesorul părții vătămate, Mișcoi Simion, este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri de drept - cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția

instanței, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (*pct. 8. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a deciziei contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 8. din decizie*).

Rezultă, că recursul menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare de pe rol (*pct. 8., 8.1., 8.2. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui

infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, martorilor Guzun V., Manole E., Mustață V. și Cojoc I., procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 22.11.2017, schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 22.11.2015 și tabel fotografic, anexă, procesul-verbal de cercetare suplimentară a locului accidentului rutier din 02.12.2015, procesul-verbal de examinare a automobilului „Mercedes Benz C 220 CDI”, n/î XXXXXX, din 02.12.2015, procesul-verbal de examinare și reproducere a înregistrărilor imaginilor video din 26.11.2015, procesul-verbal de examinare și reproducere a înregistrărilor imaginilor video din 26.11.2015, raportul de expertiză autotehnică nr. 10392 din 09.12.2015, raportul de expertiză medico-legală nr.2486 din 03.12.2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 2491 din 04.12.2015, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța indicând clar și fără echivoc motivele pentru care a respins probele și versiunile părților privind prezența altor împrejurări de fapt și de drept decât cele invocate în rechizitoriu, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (5) Cod penal, deci faptei săvârșite fiindu-i dată o încadrare juridică corectă (*pct. 3., 3.1., 3.3., 3.4., 7.- 8.2. din decizie*).

Pe lângă acesta, instanța de apel a aplicat inculpatului pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care prevede închisoare de la 6 la 10 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 5 ani, soldată cu decesul a două persoane, dar infracțiunea a fost comisă din imprudență, nu are antecedente penale, este încadrat în câmpul muncii, este caracterizat pozitiv, s-a căit sincer și a întreprins măsuri de recuperare a prejudiciului moral succesoriilor părților vătămate, că a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, corect ținând cont și de prevederile art. 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea

infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 7. din decizie*).

În același timp, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind mărimea prejudiciului moral cauzat succesorilor părților vătămate.

Or, conform prevederile art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod civil, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. ***Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată*** în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. ***Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată***, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este

adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8., 8.1. și 8.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale și în latura civilă.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale și în latura civilă în alt sens decât cel pe care îl propun părțile este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7. - 8.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, soluția instanței de apel este conformă indicațiilor din decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29.11.2017, care sunt obligatorii pentru instanța de rejudicare a cauzei, conform art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală (*pct. 6. din decizie*).

Or, instanța de recurs a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel doar în aspectul pedepsei blânde aplicate inculpatului, cât și a laturii civile, respingând celelalte motive indicate în recursurile declarate (*pct. 6. din decizie*).

Prin urmare, alegațiile recurenților privind judecarea neîntemeiată a cauzei în procedura simplificată prevăzută la art. 364/1 Cod de procedură penală, încadrarea juridică incorectă a faptei comise, încălcarea drepturilor procesual-penale a succesiorilor părților vătămate invocate în apeluri și recursurile ordinare, sunt lipsite de suport juridic și din punctul de vedere vizat supra.

Este de remarcat și netemeinicia argumentelor recurentului Mișcoi S. despre încadrarea juridică incorectă a faptelor comise de inculpat, rezumată din

prevederile art. 325 alin. (1) și 24 alin. (2) Cod de procedură penală, conform căror judecarea cauzei se efectuează numai limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de succesorul părții vătămate, Mișcoi Simion, de avocatul Patrașanu Radu-Ștefan în numele succesorului părții vătămate, Vitliuc Oleg, și de avocatul Guțu Valentin împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2018, în privința inculpatului Topchin Vladislav XXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun